

REDACTIA

Ina, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:

pe 1 an fl. 10; pe 1/2

an fl. 5; pe 1/4 de an

fl. 2.50; pe 1 luna fl. 1.

Nri de Duminecă pe

an fl. 2.

Pentru România și străinătate:

pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

pe 1 șir garmond: prima-dată

7 cr.; a doua oară 6 cr.;

a treia oară 4 cr. și timbru

de 30 cr. de ficare publi-

cațiune.

Atât abonamentele cât și

insertiunile sunt a se plăti

înainte.

Scrisori nefrancate nu se

primesc.

TRIBUNA POPORULUI

„Handle!“

„Haine vechi!“

(Ag.) Indată vă spun cum au ajuns până aci domnii noștri cu maghiarizarea. Numai o mică explicație mai întâi.

Impregiurarea, că „Egyetértés“ — tocmai el — a descoperit numai acum, ba tocmai acum, faptul că: „Înainte de aceasta cu câteva luni ministrul baronul Bánffy a intrunit la sine pe toți bărbații fruntași ai presei din capitală și au discutat împreună, în ce mod s'ar pute și ar trebui să se aducă maghiarizarea la stadiu de progres îmbucurător,

este simplu un nou serviciu adus de foaia independenților de carnaval stăpânului lor Bánffy.

Tocmai în zilele aceste, când e vorba cum să scape teafăr hulpoiul mustăcios din strâmtoarea „cuvântului de onoare“ și cum să iasă cinsit și nepătat și neînfrângibil ca cristal din focul băteliei încinse cu contele Thun, — are omul trebuință de toate dovezile ce a dat cândva, fie pe față ori pe ascuns, spre a se învedera ca cel mai demn urmaș al celui cu „össze kel tiporni a nemzetiséget“, poreclit de fiertatul grof glumeț Károlyi Gábor, în plin parlament cu vorba ovrească: „bőbránul Ganef“ — Tisza Kálmán.

Tocmai acum îi trebuie și această descoperire, pentru a arăta opiniunii publice a nației, că chiar în cazul dacă ar fi silit, în contra voinței sale întrepide, a ceda lui „mégis hunczut a német“, totuși el rămâne cel-ce ține mai bine și mai fără genă strivi hidrele daco-române, panslaviste, omladiniste, etc. toate trădătoare de patrie.

Atâta pentru explicarea serviciului făcut stăpânului de către sluga gras plătită.

Pe de-o parte pentru a acoperi acest serviciu, ear' pe de alta pentru a se îmbăta cu înaltare patriotică, „Egyetértés“ joacă haj-huj-csárdás venind în fiecare zi publicându-se în foaia oficială sute de nume maghiarizate ale slujbașilor de la căile ferate, „cei din straturile mai jos, ca: făcători de foc, conductori de locomotive, călăuzi, păzitori, priveghetori“; adăugând cu nerușinare, că „o fac desigur cu drag, căci ei și așa sunt Maghiari în minte și inimă, în simțire și gând“.

Foaia jidanului - Thersites, Pichler, știe, că mințește cu o obraznicie proprie neamului seu și patrioților decăzuți la Kossuth Franczy; ea știe, că nu cu drag o fac bieții slujbași, ci cu blăstămuri în suflet din cele mai grozave, fiind siliți și amenințați cu perirea de foame a familiilor lor dacă nu-și lapadă numele acump al părinților. Cine face așa ceva „cu drag“? Om cinstit? Om de omenie, fie cât de asuprit de nevoile vieții? „Cu drag“ își schimbă numele numai ființe decăzute, ori Jidanii, al căror morală, fie religioasă fie socială, le permite și justifică ori-ce faptă din care reiese „re-

bach“.

Pe cât se bucură de maghiarizarea numelor la slujbașii mici, pe a-

tât impută acelor „de ranguri mai sus“, că „arare-ori se ved în foaia oficială maghiarisându-și numele...“ că „stau lipiți de numele lor străin, par'că ar fi ceva relicuie scumpă“.

„Așa ceva n'are nici un rost, și n'are ori-și-cum am suci și învîrto“...

Atacând apoi de-adreptul pe cei „ce ocupă poziții mai înalte sociale, cari au agonisit avere mare și dobândit ranguri“, fie prin propria virtute, fie prin favorul sorții, scriitorășul întreabă: „Ce pot aduce întru spriginirea faptului, că stau strinși lipiți pe lângă numele lor străin sunator? Oare aceia, că numelui lor au dobândit einste, cu toate, că e străin? !...“

Nici cu acest curat ovreiesc patriotism, cu această curat judaică morală n'a crezut foaia lui Pichler a fi zis destul, ci cu obraznicia esențial numai jidovească sfușește pasagiul respectiv: „Intr'adevăr, în alipirea (ragaskodás) către numele străin e mai multă preconceptere superstițioasă (babonás elfogultság), decât înțelepciune sănătoasă“.

Ori-cât de decăzut moralicește și naționalicește ar fi scriitura acestor principii, nu-mi pot închipui, să fie creștin; nu, nu, nu admit; astfel de maxime poate avea și le poate practica numai un jidan, nici un alt neam și nici o altă religie din lumea civilisată, fie chiar și cea mohamedană nu. Numai morală ovreiască admite și aprobă morală de „Haine vechi! Haine vechi!“

Primenirea numelui ca „haina veche“ după recerințele „rebach“-ului o practică Ovreei, precum este în deobște cunoscut, în toate țările și în mijlocul tuturor națiunilor conform principiilor de mai sus. Dar' nu numai în timpurile noastre, în veacul ideii naționalismului, ci tot așa o făceau și în timpurile vechi. Cum se preschimbau stăpânii fie ai țării lor băștinașe, fie ai țărilor unde ei trăiau ca colonii, Ovreei își primeniau numele pentru a se arăta patrioți: sub stăpânirea romană purtau numele de Appelles (Abeles), Sixtus, Antonius, Claudius, Appius, etc; sub cea elena: Stefanos, Aretes, Perikles, Achilles etc., precum astăzi: Eszterházy, Széchenyi, Pálffy etc. Răsfoiți numai istoria anticității și veți vedea, că așa este.

Va să zică și în această privință, în păstrarea ori schimbarea numelor vechi le prescriu Ungurilor morală Jidanii; strigându-le neconteuit până la asurzirea auzului și timpirea creierului: „Haine vechi! Haine vechi!“ Și ei trebuie să o asculte, n'au încotro ori-cât de respingătoriu s'ar pără raționala percunatului vecinic rățecitoriu unor indivizi mai cinstiți dintr'ei; trebuie să mănăce batjocura, căci așa au vrut-o toți strivitorii naționalităților, așa o voește și poruncește mai mult decât ori-care din predecesorii sei: Desiderius Bánffyus Rex Jidanorum.

„Haine vechi! Haine vechi!“

Consistorul din Sibiu cu majoritate de voturi a primit ajutorul de stat oferit de guvern pentru preoțimea ortodoxă din archidieceasă. Deocamdată în-

registrăm numai aceasta tristă desarmare. Oare consistoarele din Arad și Caransebeș încă vor desarma?

REGELE CAROL LA KIEW.

Vineri dim. 5 Aug. A. S. I. marea ducesă Alexandra Petrovna a venit să salute pe Rege la palatul imperial și să-L invite la dejun cu toată Sui'a Sa, la reședința din mănăstirea călugărițelor pusă sub patronajul Seu.

În timpul zilei Regele a făcut vizita P. S. S. Metropolitului din Kiew și a vizitat toate principalele biserici. La 7 oare seara a avut loc un prânz de gală la palatul imperial.

Primul toast a fost ridicat de Rege, precum urmează:

„Cu inima plină de recunoștință pentru M. S. Imperatul, care Mi-a dat cu prisosință dovezi covârșitoare de bună Sa voință în timpul șederii Mele în Rusia, și înainte de a părăsi frumosul Său Imperiu, în care am primit din toate părțile semne de atențiune ce nu voi uita nici odată, consider ca o datorie sfântă pentru Mine de a ridica primul Meu pahar în sănătatea Sa.“

„Trăiască M. S. Imperatul!“

„Trăiască M. S. Imperăteasa!“

Generalul Dragomirof a răspuns cum urmează:

„Domnilor, vă propun de a bea în sănătatea M. Sale Regelui României, pentru prosperitatea poporului Său și a armatei Sale.“

„Fac urări pentru-ca frăția armatelor noastre, care a fost întărită prin sânge la Plevna, să continue în totdeauna; fiind-că ceea-ce a fost consfințit prin sânge, este bine consfințit și solid consfințit.“

„In sănătatea Maiestății Voastre, Sire, și a Augustei Voastre Familii!“

„Regele a luat din nou cuvântul și a zis:

„Adânc mișcat de amabilele cuvinte ce Excelența Voastră Mi-a adresat acum, Vă mulțumesc din toată inima, precum și pentru strălucita și calduroasa primire ce Mi-s'a făcut în vechie cetate a Kievului. Sunt cu atât mai mult satisfăcut de a fi putut vizita acest oraș important, că am avut mai întâi bucuria de a revedea pe Excelența Voastră, ale cărei înalte calități militare sunt prețuite de toată lumea, și de a saluta trupele cari au împărțit cu armata Mea luptele și victoriile dinaintea Plevnei.“

„Eram mândru de a comanda dinaintea inamicului corpul al 9-lea la care o nouă legătură Mă atașează prin regimentul ce Maiestatea Sa Mi-a conferit.“

„Consider de datorie Mea de a ridica paharul în amintirea unui fost comandant al acestui corp, generalul baron de Kruedner, și în onoarea ilustrilor șefi ai armatei Imperiale, în sănătatea căreia ridic un toast.“

„Trăiască armata Imperială cu care armata mea este unită prin frăția de arme care ne-a condus la victorie!“

Întoarcerea Regelui Carol în țară.

Conform dorinței exprimate ordinului dat, nici o recepțiune oficială nu urma să se facă M. S. Regelui la întoarcerea Sa în țară și nici o pregătire nu se făcuse. Cu toate acestea, de la Burdujeni și până la Sinaia, I-s'a făcut M. S. Regelui o primire spontană, care a fost de sigur mai calduroasă și mai entusiastă de cât ori-c; altă primire oficială s'ar fi organizat.

În ovațiuni a străbătut trenul regal țara de la fruntăria nordică până la reședința regală de vară; în ovațiuni trenul regal intra în gări, în ovațiuni și urale nesfârșite pleca din gări și tot în mijlocul unor asemenea manifestațiuni a trecut prin garile în cari nu s'a oprit.

Gara Burdujeni a fost frumos decorată, peronul înșesat de lume încă de dimineață. A sosit foarte multă lume din Botoșani, Dorohoiu, Fălcieni, aparținând tuturor claselor societății și foarte mulți țărani din comune îndepărtate de 40—60 kilometri, pentru ca să vadă pe Suveran. În jurul gării, fără nici o exagerație, mulțimea se poate evalua de la 5000—7000 de oameni.

În 26 Iulie st. v. pe peronul gării așteptau, încă de la 10 oare jumătate, prefectul județului, d. senator Dr. Bucșenescu, d-nii deputați Vasiliu și Eneșescu, consulul rus din Iași, d. de Giers, mai mulți magistrați, d-na de onoare Greceanu, precum și un foarte mare număr de persoane de distincțiune.

La oarele 10 și trei sferturi, sosesc cu un tren special în gara Burdujeni d-nii miniștri Pherekyde, Pallade, Berendei, Haret și Brătianu.

Trenul regal a intrat în gară la oarele 12 în mijlocul uralelor entusiaste ale mulțimei.

M. S. Regele, Principele Ferdinand și d. D. Sturdza președinte al consiliului, coborîndu-se pe peron, s'au întreținut mai mult de un sfert de oră cu persoanele prezente.

La 12¹⁴, trenul regal, în care au luat loc și d-nii miniștri, a pornit în mijlocul acelorăși manifestațiuni ca și la sosire.

La ora 1 și 19 minute, trenul regal a ajuns la Pașcani, unde s'a oprit 5 minute.

Marea mulțime, compusă mai ales din săteni și din locuitori veniți din orășelele din împrejurime, a aclamat pe Suveran, care a trebuit să se arate la fereastra vagonului.

Trenul regal s'a mai oprit câteva minute la Roman, Bacău, Mărășesci, Focșani, R. Sărat și Buzău, unde M. S. Regele a vorbit de la fereastra vagonului cu d. general Comăneanu, cu d. prefect Gănescu și d. Constantinescu.

La 7 ore 35, trenul regal s'a oprit la Ploesti, unde s'a făcut M. S. Regelui o manifestație din cele mai frumoase și mai entusiaste.

Trenul regal s'a mai oprit patru minute la Comarnic și la orele 9 jum. a sosit la Sinaia. Gara era frumos împodobită. În salonul de recepțiune se afla corpul diplomatic, precum și un mare număr de persoane de distincțiune, cari plecaseră de eri dimineața, Duminecă, la Sinaia, pentru a eși întru întimpinarea Suveranului.

Când Majestatea Sa S'a coborît din tren, un „ura“ puternic a făcut să răsune valea.

Printre persoanele venite, ca să salute pe Majestatea Sa, erau:

EE. LL. baronul d'Aehrenthal, ministrul Austro-Ungariei; contele de Bray Steinburg, ministrul Germaniei; d. Arsène Henry, ministrul Republicii franceze; marchisul Beccaria d'Incisa, ministrul Italiei; contele Laing, ministrul Belgiei; baron de Gevers, ministrul Țărilor-de-Jos; d. colonel Trotter, însărcinat de afaceri al Angliei; d. Somow, însărcinatul de afaceri al Rusiei; personalul legațiunii otomane; d. Itscovici, însărcinat de afaceri al Serbiei; d. Minciovici, agent diplomatic al Bulgariei; toți secretarii de legațiune, consuli și atașaii militari aflați la Sinaia; d-nii Gr. Ghica, ministrul României la Paris; Al. Beldiman, ministrul României la Berlin; și Emil Ghica, ministrul României la Viena; d. Eug. Stătescu cu d-na Stătescu, d. P. Poni, comisar general al guvernului român la expoziția din Paris; d.

C. Nacu, vice-președinte al Camerei; D. Filitti, procuror general la curtea de Casație; N. Mișu, secretariu general al ministerului afacerilor străine; mai mulți d-ni senatori și deputați aflați la Sinaia, colonel Priboianu, adjutant de serviciu al M. S. Regelui, d. Vintilă Brătianu, directorul R. M. S., d. dr. V. Babeș, d. procuror general St. Stătescu; d. St. Sihleanu, secretariu general al ministerului cultelor și instrucțiunii publice, cum și mai multe alte persoane de distincțiune și doamne din societate.

M. S. Regele și A. S. R. Principele Ferdinand au bine voit a se întreține mai bine de 20 minute, în salonul de recepțiune, cu persoanele prezente, ear' apoi, în mijlocul unor urale nesfârșite, au luat loc în trăsura regală mergând la castelul Peleş, unde M. S. Regina a primit pe M. S. Regele la scara de onoare.

Scrisoare din Budapesta.

— 7 August 1898.

Stingheri. — Date statistice. — Stipendiștii. — Almanachul Universității. — De-ale examenelor. — Filosofia dreptului la noi. — Un pericicol. — „Petru Maior.“
O desmințire. —

Din grosul tinerimei române puțini am mai rămas prin capitala Ungariei: Vreo 8—10 înși, pe cari plăcerile vetrei părințești nu ne atrag, căci lipsiți de mijloace suntem nevoiți a munci în cancelariile advocaționale de p' aici, nu cunoaștem delicioșii ferilor cu excursii și desfătări sufletești. Aici în cuibul svêrcolirilor politice, în zăduful acestui oraș, în care mirosul de așfalt se împreună cu mirosul respingător de ovreu, ne petrecem zilele de vară. Stingheri rătăcim pe stradele capitalei, dar' glas românesc n'auzim. Unica noastră mângâiere e de a lua în mână gazetele noastre naționale, a le citi și resceti. Ele dau cât-de-cât icoana celora ce se petrec pe acasă, și cetind ne simțim și noi departe de aici, ne simțim plăcut atinși. O, aceste gazete, dacă ar fi întré ele mai multă armonie și mai puțină preocupăție, câtă plăcere fără margini ar face Românilor din străini...

Cetind ziarele „de-acasă“ și mai ales foaia d-voastre, simțim necesitatea de a ve comunica câte ceva de „pe la noi.“ „Mi iau voie a vă scrie, — însă de astă-dată numai lucruri cari direct ne interesează, chestiuni de-ale tinerimei.

Câteva date statistice despre frecuența tinerimei române la universitatea de aici nu vor fi fără interes. La Universitatea de aici au fost înscriși cu totul: în semestrul I. 5048, ear' în al II lea 4588. Români au fost de toți (ca teologii greco-catolici) 180 și vreo 15 renegați După specialitatea, căreia s'au dedicat au fost: 1.) la teologie (internai în seminariul romano-catolic) 15; 2.) la drept 114 (gr. or. 60. gr. cat. 54) 3.) la medicină 24 (gr. or. 16, gr. cat. 8.) 4.) la farmacie 1; 5.) la filosofie 16 (gr. or. 12, gr. cat. 4)

6) La *tehnica 10* (gr. or. 6, gr. cat. 4). Total *greco-orientali* 94, ear' greco-catolici 86, între cari sunt scotii și cei 15 teologi din seminariul catolic.

Stipendii s'au dat Românilor din 8 fundații. Cu privire la împărțirea stipendiilor se poate observa, că dintre iuriști au avut stipendii 17%, dintre mediciniști 50%, ear' filosofii 70%. Technicilor numai fundațiunea Gojdu li-a dat stipendii. — Din *fundațiunea Gojdu* s'au dat pentru universitarii de aici 27 stipendii (atâtea au fost introduse în cataloagele Universității) și anume 16 pentru drept, 9 medicină, 2 filosofie și 2 tehnica (200—500 fl.) *Consistoriul din Sibiu* a împărțit din ajutorul le stat 3 stipendii à 500 fl. pentru 3 studenți în filosofie. *Consistoriul din Arad* un stipendiu de 400 fl. pentru filosofie. *Fundațiunea grănițerilor* reg. II. (Năsăud) 4 stipendii 2 pentru iură și 2 pentru medicină. *Fundația Șubutană* din Blaj 2 de câte 400 fl. *Fundația Moșă* din Sibiu 1 de 500 fl. pentru filosofie. *Teodor Popp*, (fundație familiară) 1 de 200 fl. *Elena Ghiba Birta* 1 stip. de 200 fl. — Afară de aceștia doi studenți în filosofie, ambii gr. cat., au fost primiți și susținuți în colegiul „Báró Eötvös“. Suma totală a stipendiilor date în anul acesta a fost de 15.300 fl. la care singură fundația Gojdu a contribuit cu 10.200 fl., — ear' restul celelalte fundații amintite.

Toate aceste date ar trebui în prima linie să se afle și în „*Almanachul Universității*“ ce an de an se edă. Ar trebui să se facă evident, că ce fundații contribuie la creșterea de cetățeni culti și folositori societății și statului. De toate aceste însă nici o urmă. Almanachul e tendențios redactat de către magnificul rector. E indicat simplu numele Universitarului și confesiunea, dar' în colo nice naționalitatea nice locul natal, nice câți au terminat studiile sau au fost promovați de doctori. Cât de mare e confuzia rezultă și de acolo, că între greco-orientali sunt scotii și Sârbii, ear' de Germani sau Sași nu găsești nice o umbră prin Almanach. Datele ce vi-le comunic ie-am scos din cele mai sigure izvoare și sunt absolut exacte.

Mulți tineri de tot au făcut la sfârșitul anului acestuia examene. Am avut câțiva doctori, mai mulți rigoroșanți și o droaie de înși trecuți prin examenele fundamentale. Nu incupe îndoaială, că la aceste examene simțim greu șovinismul unguresc. Ajunge, ca numele să-ți fie neaș românesc, pentru ca să aibi belea la examen. Cu aceste examene însă sunt multe alte neajunsuri împreunate. Bată bunăoară unul.

Catedra de filosofia dreptului e ocupată aici de doi profesori. Acestia reprezintă două direcțiuni. Una e a școlii utilitariste (prof. ovreul *Pickler*), ear' alta a școlii istorice (prof. *Csarada*). Cel dintâiu e un profesor diligent și operează cu multă știință, din care cauză are mulți elevi, ear' al doilea ca prof. e lipsit de personalitate. Ascultătorii acestui studiu stau astfel în fața unui mare inconvenient. Ambele metode nu le poate studia. Preparat după un metod și împărțit spre examinare celui alt profesor, căderea la examen îi este singură.

Cei doi reprezentanți ai diferitelor metode se urmăresc astfel reciproc și se răsună respingând candidații dela examen. E aceasta foarte caracteristic pentru stările de la universitatea noastră.

Fiind-că șovinismul maghiar mai ales în „*Filosofia dreptului*“ și în prelegerile din „*dreptul public*“ se manifestează, țin să admoniez la acest loc pe toți fitorii ascultători a fi cu necesarul control la cuvintele otrăvite ale profesorilor, cari nu sunt la culmea chemării lor pedagogice. Pericolul de a se lăsa influențat de prelegerile acestor profesori, e mare. Să-și ție fiecare de datoriță a chibzului însuși asupra tuturor și a reduce la reală valoare tot ce se va prelege.

Câteva și despre societatea noastră „*Petru Maior*“. Numai puțin, căci detaliurile le veți afla din raportul anual. A fost și acesta un an șgomotos, plin de peripeții și de schimbări de comitete. Resultatele modeste, dar' totuși destul de îmbucurătoare. Frumoasă a fost serata noastră musicală-literară din luna lui Maiu. După mulți ani atunci a fost de primadată și joc la con-veniriile noastre. A fost această serată într'adevăr o îmbucurătoare apropiere între studenți și inteligența română de aici. Numărul membrilor în anul acesta a fost de 56. Da, 56 din 180 universitari români și vre-o 28—30 rigoroșanți. Dintre acești rigoroșanți numai 3 au binevoit a se distinge cu înregistrarea numelui în șirul membrilor. E vechi plângerea noastră, că tinerimea necostește această societate. Oare schimbă-se-vor vre-odată lucrurile? Să nu fi sosit timpul, ca să ne afirmăm ca tineri culti ai unei națiuni culte?

Societatea noastră „*Petru Maior*“ a fost și în anul acesta ținta multor atacuri turbate din partea presei maghiare. Fel și fel de denunțări și acuze false și perfide. Toate însă au fost desmințite categoric. În zilele acestea un nou atac s'a îndreptat în contra ei. Ziarele de aici și mai ales „*Egyetértés*“ spune, că la „*Petru Maior*“ s'ar fi ținut o adunare de studenți români, sârbii și — sași, în care s'a hotărât un program de acțiune contra statului. E și aceasta o halucinație a lor, ca cele de până acum!.. Poate purecii să se fi adunat în sala cea goală de lectură și ar fi ținut sfat cum să *nimicească* nația maghiară. Ar fi aceasta, ce-i drept, o prea glorioasă moarte pentru o asemenea nație, dar' nu cred că purecii să le facă acest generos serviciu. Perzarea nației maghiare este rezervată altor insecte.

Correspondentul.

D'ale Slovacilor.

În numerii dela 6 și 8 August, organul Slovacilor „*Narodnic Noviny*“ face repriviri și aprecieri asupra sârbărilor ce s'au ținut în T.-Sv.-Martin“. Credem interesant a reproduce următoarele:

„O singură părere circula și stăpânea pe toți participanții, anume, că societatea slovacă a arătat mare putere. Nu însă în aceea-ce răspândeau organele prost infor-

mate ale opiniei publice din Budapesta trimbițând dinainte, că în Martin va fi continuarea sârbărilor din Praga, că aci va fi înfrățirea întregii semini slave, etc. Tendințiositatea unor astfel de trimbițări de nunțătoare este atât de clară, încât n'au lipsă de respingeri.

În aceeași telegramă, în care adună la treagă lumea slavă, dela Vladivostok până la munții Tatra, Dornitov și Velebit, E. Lloyd-ul bagatelisează sârbările noastre zicând, că la Martin au venit numai câțiva inși din afară. Și umflarea modestelor sârbări ale noastre și bagatelizarea lor e dată numai de ura ce orbește și ar voi să ne înfășoșeze în lumină cât se poate de nefavorabilă în ochii lumii. Dar' nu-și ajunge scopul! Tempi passati! Causa noastră se află deja într'o pornire puternică și nice o forță omenească nu mai e în stare să o oprimească.

Chiar dacă noi înșine am voi, n'am pute să oprim locul ceea-ce a venit de la sine, prin forța frii, prin rostul evoluției. Dacă noi vom tăce, ori vom fi amuțiți pe o vreme oare-care, stâncile Tabei vor grăi. Nici nărări tendențioase ale presei, nice șicane ridicole polițienești nu vor schimba totu-nimic rostul lucrurilor. Măsurile caraghiose luate la urmă ale unui solgăbiru melindomănat și foarte puțin cult, precum: partrule gendarmeresti, consemnarea oaspeților, prezența nepoftită la banchet a fisolgăbirului; — n'au înfricat, nice întristat sau măcar indispus pe nimeni...

Adunarea a fost impunătoare. La masa de la banchet ședeau 300 oaspeți; în urma împrejurărilor cunoscute în care se află „*Dom*“, neavând nice licență de restaurant, mulți au trebuit să mănânce în altă parte. Teatrul nice-când încă n'a fost așa de puțin ca de astă-dată; o mulțime de spectatori erau postaiți afară din sală, în ganguri și foyer-ul, și toți rămăseră acolo până la sfârșit...

„Ceea-ce ne înveselește îndeosebi este, că și tinerimea a venit așa numeroasă ca nice odată. Crește, se sporește, ca și când n'am geme sub jugul greu și apăsător al lipsei totale de școli secundare...

„Ne ramificăm ca teiul la deal (Teiul e arbore sacru al Slavelor)... Ne bucurăm, ba strigăm de bucurie la vîzul și auzul celor petrecute în zilele de 2—4 August... Ne-a reușit toate, am fost fericiți“.

Felicitam pe aliații noștri de aceste frumoase rezultate și ne bucurăm de bucuria lor.

Colonelul David Baron Ursu de Margina
la SOLFERINO și la LISSA.

CONFERINȚĂ

ȚINUTA ÎN REUNIUNILE DE ȘTIINȚELE MILITARE LA BRASOV ȘI SIBIU ÎN 14 IANUARIE ȘI 4 FEBRUARIE 1898.

DE

Franz Rieger,

cesaro și regese colonel.

(Urmaso.)

Colonelul David baronul de Urs în ultimele zile ale lunii Aprilie a ajuns pe insula

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“

Royalistul.

Novelă istorică,
(urmare)

— Și atunci voi fi împușcat imediat, nu-i așa? întrebă Vendéul cu un suris fin.

Boumont tăcu.

— Ei bine, continuă d'Orville, lasă-mi mâinile libere, și dacă nu voui fi scăpat în alt mod, își dau cuvântul meu de onoare, ca gentelman și oficer, că nu voui face nice o încercare de fugă, ci voui rămâne aci, ca un porumbel cărui i-s'au tăiat aripele.

Căpitanului îi veni să rîdă, desfăcî însă sforile prizonierului. Într'aceea îl mai întrebă încă, dacă în fața morții apropiate mai are vre-o dorință, sau nu voește să facă un testament; nu putu face această întrebare fără a nu fi adânc emoționat, privind la tinéru bărbat încă în floare...

Vicomtele observă duioșia căpitanului, îi prinse mâna și zise!

— Cuvântul testament, face asupra mea o impresie mai dureroasă de cât celalalt: a fi împușcat în Nantes: cel dintâiu, îmi revocă în memorie moartea tuturor iubitorilor mei. Eu nu mai am pe nimeni, cui a-și putea lăsa numele meu, spada mea, dragostea mea, patriotismul meu, nimic altceva nu mai posed, căci republica a binevoit a-mi lua bunurile. Să nu mai vorbim dară despre un testament!

„Cetățeanului Bourmont îi deveni înco-moadă întorsătura ce luase conversația lor, căci zise perplex:

— Îți voui trimite ceva de mâncare: astăzi e tocmai ziua cununiei mele și cu această ocazie masa mea e mai bogată ca de obicei.

Vicomtele se perdu în gânduri privind la pyesagiul înfloritor, prin mica ferestruță a arestului său — dar' totuși când căpitanul îi împărțăși această noutate, se apropiă zimbînd de fereastră, rupse o răsură albă, ce se înălțase până sus, o dete căpitanului zicându-i:

— După cum știi, la noi este obiceiul să se dea miresei un dar de nuntă. Ai bună-tatea deci a preda gingașei D-tale mirese' această floriceică, ca dar din partea sermanului prizonier osândit la moarte. Alceva nu pot să-i dau. Ei, ș'acum, adio domnul meu! Dacă ai plăcere, trimite-mi mâncarea promisă, căci mi-e foame rău!

Nu trecu mult și o tinéară servitoare aduse un dejun bogat și escelent. Fetia avu o aparență drăgălașă și se părea că are o sinceră compătîmire față de tinéru prizonier. Când îi turnă vin în pahar, el o privi prietenește și îi zise:

— Ei, copila mea, dar' pentru tine n'ai adus nice un pahar?

— O! mie nu mi-e sete; vinul este destinat pentru d-ta.

— Nu, răspunse d'Ovrille zimbînd, acest vin excelent nu poate fi beat numai de o singură persoană; el este de o natură în-suflețitoare și se bea cu plăcere între oas-

peții veseli. Fă-mi dar' plăcerea și atinge paharul cu buzele tale de cireșe, dacă dorești să beau înaintea morții mele apropiate.

Zicînd acestea, îi întinse paharul plin; ea îl primi cu un compliment grațios și îl atinse cu buzele.

Decodată se auzi o musică în depărtare.

— Ce-i asta? întrebă el ascultând; este aceasta o musică de dans?

— Ah, cu părere de rău da, zise fetița oftînd, este musică de dans la ospéțul tinereii mele stăpâne; ea era contra dansului, însă soțul și părinții ei au stăruit pe lângă aceasta. O, Domnul meu! D-ta nu știi cât de nefericită e tinérea mea stăpână!

Vicomtele tresări deodată. Apoi stătu un moment cufundat în gânduri.

— Ah, draga mea! strigă agitat cuprinzînd mâinile fetei — te rog prea mult a-leargă dincolo, de grabă și spune stăpânei tale, că prizonierul Vicomtele d'Ovrille își cere permisiunea de a-și aduce omagiile sale. Sau mai bine, spune soțului ei, că mi-se urește grozav aci.

Ar pute să aibă puțină compătîmire și considerație față de acela, care și-a dat cuvântul de onoare, că nu va face nice o încercare de fugă. Spune-i-le însă toate acestea tare, ca să audă și stăpâna-ta. Și dacă, după-cum sper, voui primi o invitație la bal, atunci trimite-mi pe camerierul stăpânului tău și spune-i să-mi aducă tot ce este de lipsă la o toaletă de bal, căci așa cum sunt, nu voui pute lua parte la o ase-

menea festivitate. Te rog însă, iubita mea copilă, îndeplinește-le toate acestea exact.

Curînd după acestea apărî servitorul căpitanului. Bêtrânul era un om loial; el rămase credincios pudrei și obiceiurilor de prin timpurile vechi și bune, își reamintea cu drag de vremurile vechii aristocrații și galanterii franceze. Aduse arestantului un costum complet al stăpânului seu pe care și-l făcuse încă de când era marchis și apăsă la curtea de Versailles. Nimic nu uită nice chiar parfumul și esențele.

Bêtrânul servitoriu era vesel, că iae dădu încă od tă ocazie de a ajuta la toaletă unui domn aristocratic, unui gentelman francez. El își împlini misiunea cu îngrijire și artă.

Când vicomtele fu îmbrăcat și frizat, nu putu să-și rețină un suris, aducîndu-și aminte de frumoasele baluri, la cari lua odinioară parte ca oficer de gardă, în pompasele sale dela Versailles, Marly și Trianon, și cum prin manierele lui gingașe câștigase simpatia frumoasei și amabilei regine Maria Antoinette. Acele timpuri strălucite și amusante apărură acum cu tot farmecul lor, înaintea ochilor lui sufletești. Și ce deosebire întré atunci ș'acum!

Era târziu, când însoțit de servitoriu apărî în sala de bal. La festivitate erau invitate cele mai frumoase dame republicane. — Însă aceste dame nu erau tocmai așa de revoluționare și fanatice, ca să nu păstreze o compătîmire și un sentiment delicat față de un cavaler tinér, brav, elegant și care în ziua următoare era să fie ease-

Lissa. Aceasta este situată înaintea arhipelagului dalmatin ceva spre Vest, întocmai ca un turn de apărare în mijlocul unui zid. Celui ce o posedă îi asigură sau îi periclităză, fie el amic sau inamic, litoralul dalmatin și insulele. Conferențiarul face o descriere amănunțită a insulei, accentuând că la sosirea colonelului baron Urs a aflat-o prevăzută cu unele fortificații ridicate de englezi atunci când ei la începutul acestui război au fost posesorii ei. Aceste fortificații nu mai sunt completate în unele direcțiuni de când Dalmația aparține Austriei, nici decât însă n'au fost modificate amănunțit cerințelor schimbate, cari au rezultat din progresul tehnicii artileriei și al mijloacelor de atac în un război pe mare. Cu statul său maior, consistând din maiorul Hild și locotenentul Pickl din statul-maior de geniu, căpitanul Klier din regimentul de artilerie litorală, și maiorul Kralky din regimentul de infanterie al marinei, colonelul baron Urs s'a sfătuit asupra celor mai urgente măsuri de luat pentru întărirea acestor fortificații, a dispus înarmarea și alte armături ale forturilor și era cu grije, de a preîntâmpina după putință toate posibilitățile vre-unei întreprinderi din partea flotei italiene. După executarea acestor măsuri apărarea, ce e drept, a stat pe un nivel între cele mai bune, dar totuși slabă față de mijloacele de atac, ce erau de așteptat din partea dușmanului.

Aici sunt însă te fortificațiile și forturile cu numele și armatura lor, apoi conferențiarul scoate la iveală din o epistolă a sa către redactorul foaiei „Concordia” ce apărură atunci în Budapesta. „mă credeam părăsit pe insula Lissa și am și fost până la 17 Iulie”. Cu aceasta a exprimat el curat sentimentul ce a trebuit să apese pe înfrântul probat în lupte, deoarece ce exilat pe departata insulă atunci când două armate mergeau în luptă contra dușmanilor din Nord și Sud el se credea exilat de la luptele lor pentru învingere și onoare, la care puterea armată a monarhiei a crezut că totuși poate hotărî să nădăjduască. Ce pierdută amară pentru el în păharul de bucurii la știrea despre învingerea de la Custoza. Ce sentiment cumpit avea, că n'a fost și el acolo, deoarece ce nu departe de câmpul de luptă de la Solferino, pe care și-a câștigat cea mai înaltă distincție de onoare militară, s'a eluptat o mare învingere.

Între știrile îmbucurătoare, că Tegethof a ajuns la 27 Iunie cu excadra până înaintea Anconei, că vaporul „Explorator” a fost alungat de avizul austriac „Elisabetha”, care mergea înaintea flotei, încât întreaga flotă italiană a fost silită să easă din port, a fost sedusă la desvoltarea întregii sale puteri fără să ceteze a se măsura în luptă cu îndrăznețul admiral, atunci deodată a ajuns și știrea zdrobitoare despre nenorocirile luptei de la Königgratz. Jale adâncă cuprinde inimile tuturor și abia știrea despre numirea F. M. arhiducelui Albrecht de general-inșef al armatei austriace umpluse inimile cu nouă speranțe.

Într'aceea se pregătise lucruri serioase. La 5 Iulie Austria înbiase Franței cesiunea Veneției. Prin aceasta Italia a fost aspru lovită. Regimul făcea toate opintirile de a împede așa ceva cu fapte împlinite pe

ecat. De și el aparținea albilor și lupta în contra republicei, totuși era și el un francez.

Mircea era o d-soară de Bonchamp, o aristocrată și tainică adoratoare a regatului, și numai constrinsă fiind de tatăl ei — care încă era republican — a consimțit la unirea ei cu căpitanul.

Ba însă nu recunosc modernă cununie, ea valabilă, nefiind binecuvântată de un preot, și așa se considera tot ca necăsătorită. Numai fără voe luă parte și la petrecerea cu dans; tristă și abătută ședea lângă pretinsul ei soț. Aceasta avu influință și asupra oaspeților, se simțiau indispuși, și deșevăta voioșie le lipsia cu desăvârșire.

Deodată se deschise ușa salonului și toate privirile se îndreptau într'acolo; pe pragul ei apărură un tânăr cavalier, întocmai ca o figură a vechii aristocrații franceze. Neașteptata apariție formă un contrast minuculos cu situația penibilă ce domnia în sală.

Însă abia intră tânărul ofițer și se și hotărî a și petrece în dragă voe, ca un ad-vărat francez. Cu manieri fine și elegante, angajă damele la dans, cari toate îl primiau cu plăcere, căci dansa admirabil și în curând deveni eroul festivității. El era în tot locul — acum îl vedeai conversând respectuos cu damele în etate, acum cu cele tinere salutând vesel și glumind cu ele; chiar și pe republicanii cei mai nepărtinitori a știut să-i câștige prin conduita lui cavalerască și veselă. Abia înceta muzica și el aranja alte dansuri, cu un cuvânt, era sufletul societății. (Va urma.)

uscate și pe mare, și așa contele Persano la 7 Iulie a primit de la ministrul de marină instrucții amănunțite, prin cari era avisat, ca flota austriacă să o facă neprimejdioasă și el să se așeze la un loc potrivit al litoralului austriac. Persano mai amăna; s'a rugat dacă poate aștepta sosirea „Affondatorei”. Dar' încă în 7 Iulie ministrul telegrafase: Din port afară; lăsând în derăpt numai acele corăbii, pe cari să se încerce tunurile. A se ținea de instrucții.

(Va urma.)

Traducere liberă de Petru

NOUTAȚI

Arad, 10 August n. 1898.

Porțile de fer se deschid. Ministrul ungar de comerț anunță că lucrările dela Porțile de fer s'au încheiat. Dunărea e regulată și în afară de ori-ce primejdie pentru vapoare. La Orșova se mai lucră numai la margine, cari se vor isprăvi în curând.

Încălcare autonomiei în Fiume. Guvernul maghiar de mai mult timp încoace își bate joc de drepturile autonome ale orașului Fiume. Sunt cunoscut disolvările reprezentanței și destituirea în două rânduri a harnicului podesta Dr. Maylender. Foile oficiale publice acum o știre care e o nouă dovadă, că guvernul maghiar pregătește o lovitură Fiumei. E vorba că va denumi de podesta pe un anumit Valencsics, fost secretariu ministerial, care are să conducă treburile orașului fără reprezentanță. În locul autonomiei Fiumanii sunt guvernați deci în mod absolutistic. Cum se vor desvolta lucrurile, nu se poate ști, căci partidul lui Maylender e mare și nu va primi dispozițiile guvernului maghiar fără împotrivire.

Panamine. Așa se vede că moralitatea publică oficială a ajuns până acolo, încât tot satul să-și aibă panama sa. Mai de curând s'a descoperit o defraudare de câteva sute la oficiul postal din Sicilău. O revisiune generală a oficiilor manipulate de bani ar fi de lipsă. Însă par că de aceasta li este frică celor de sus, căci prea s'ar descoperi goliciunile miseriei oficiilor publice.

Șoselele comitatului Arad ne costă mult. Pentru anul viitor s'a luat în budgetul comitatului suma de 1900 fl. Cu toate acestea însă nu găsești în nici un comitat drumuri mai rele ca în comitatul nostru. Ca și când ar lucra cu mâni de-ale lui Krivány!

Tinăr român distins. Cetim cu o deosebită plăcere, în ziarul „Le Temps”, sosit ieri, că cu ocazia distribuirii premiilor la facultatea de drept din Paris, tinărul Stoicescu a obținut prima mențiune onorabilă la Istoria dreptului francez și a doua mențiune onorabilă la Dreptul roman.

Tinărul Stoicescu este fiul domnului C. I. Stoicescu, fost ministru, căruia li trimitem felicitări pentru strălucitul succes raportat de fiul său.

Presa română despre Bismarck. „Drapelul” dela 25 Iulie într'un prim articol scrie:

„Ca Români putem noi avea mai multe judecăți, mai multe opinii asupra lui Bismarck? Credem că nu. Opinia noastră ca Români asupra marelui om de stat german nu poate fi de cât bună, căci din politica urmată de dînsul n'am tras, noi ca țară și popor, aproape nici un neajuns, dar' avantaje și foloase da.

În acest sens scrie și „Voința Națională.” „Dreptatea” dlui Fleva combate însă astfel:

„Prieten Rușilor, protector Ungurilor, — cancelarul de fer era dușman crunt Polonilor, inamic fraților nostri subjuogați.

„El a creat atotputernicia Ungurilor, el a înlesnit răpirea Basarabiei!”

Cununii cu duimul. În Budapesta e sesonul cununilor. Din 1 până 6 August au serbat acest act la forurile civile 159 de părechi, între cari 85 curat catolice, 36 curat mosaice, ear' celelalte mixte.

Congres medical interzis. Medicii de naționalitate polonă din Austria, Rusia și Prusia au convocat pe ziua de 4 August un congres, care era să se țină în orasul Posen. Căpitanul orașului însă, în numele guvernului german, a interzis congresul, sub pretext că medicii poloni vor să arangeze o manifestație panslavistă. În contra acestui ordin de opreliște s'a protestat la guvernul din Berlin, care însă a respins protestul. Asemenea s'a înaintat un protest, subscris de 58 profesori universitari, la ministeriul austriac. Membrii clubului parlamentar polon vor interpela în cauza aceasta.

„Moftul de Herczeg.” Corespondentul nostru din Budapesta ne scrie despre caraghiosul Herczeg Mihály următoarele: „Credem și amicilor, că nu cunosc un moft de profesor mai caraghios ca pe acest Herczeg. Nu te student care să nu-și bată joc de fleacurile lui, care să nu-l considere de ceea-ce este. — un erou modern al lui Cervantes. Să Vă comunic ce a mai recentă boacană ce a comis. A examinat adevă și el din filosofia dreptului. Dar' notați-vă că nu e mai mare filosof ca — politician. Eată ce întrebare puse candidatului: Cum se formează un stat? Candidatul: Prin unirea mai multor seminții. Herczeg: Câte popoare cel puțin trebuie să se unească pentru ca să formeze un stat? Când: Cel puțin două. Hercz: Pentru-ce? Candidatul: . . . (nu știe) Herczeg (explică): Pentru-că dintre două popoare unul trebuie să fie cel domnitor, ear' al doilea cel stăpânit sau asuprit”. . . . Las acum să judecați D-voastre ce folos au ascultătorii de la un profesor atât de scrintit! Fără comentariu.

Moartea lui Ebers. Georg Ebers, renumitul arheolog și romancier german a murit la Tutzing, o baie în Bavaria. Repausul a fost profesor de arheologie în Iena și Lipsca. Din valoroasele sale romane avem unul tradus în limba română: „Homo Sum”, tradus de dl Septimiu Albini și tipărit la Sibiu.

Necrolog. Subscriții în numele lor și al numeroșilor consăngeni cu inimă înfrântă de durere anunță, că Ioan Zajka concipist la direcțiunea Reg. de finanțe, împărțit fiind cu sfințele Sacramento a încetat din viață în 7. August n. 1898. la oarele 3/4 p. m. în anul 58. al vieții și 25. al fericitei sale căsătorii după îndelungate și grele suferințe. Înmemntarea se va face după ritul bisericii gr. cat. în 9. August n. a. c. la oarele 4 p. m. dela locuința repausatului — strada Szigligeti nrul 417. — în cimiteriul din Olostgul Orășii, ear în 10. August n. a. c. oarele 3. a. m. se va servi în biserica română gr. cat. din Olostg S. Liturgie pentru odihna de veci a sufletului adormitului; la care se invită toți consăngenii, amicii și cunoscuții defunctului. Oradea-Mare, 7. August n. 1898. În veci amintirea lui! ved. Ioan Zajka, născ. Sofia Ladaș, veduva. Ioan Zajka, concipist la direcția reg. definanțe, Vasiliu Zajka, student gimnasist, fi ai repausatului. Alexandru Gozar, văr. Teodor Lazar și soția, unchiu și mătușă. Francisc Jănoși și soția. Dr. Demetriu Kiss și soția. Dr. Aurel Lazar și soția, cumnați și cumnate.

Ciocnire de trenuri. Duminecă noaptea s'a întâmplat în Austria de sus. lângă Gmünd, o groaznică ciocnire între un tren accelerat și unul de persoane. Trenul accelerat se oprise înainte de a intra în stațiune, pentru ca să facă o mică reparatură la o roată. Conducătorul celui de persoane însă nu bagă în seamă signalul și astfel nu putu împede ciocnirea cu vehemență de trenul accelerat. Urmarea a fost sdruncinarea câtorva vagoane, derailarea ambelor trenuri și nenorocirea mai multor persoane. Trei persoane, între cari și conducătorul cu pricina, au murit, alți trei inși au fost foarte grav răniți, ear' vreo 30 au primit contuziuni mai puțin primejdioase. Călătorii erau mai mulți Austriaci. Catastrofa a pricinuit mare panică în Viena și jur.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Dr. Sterie N. Ciurea. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

ULTIME ȘTIRI

Situația.

Ischl, 9 August. Ministrul de externe, contele Goluchovski, care a sosit ieri seară aici, a fost primit astăzi de către M. Sa Impăratul, făcându-i raport asupra situației.

Praga, 9 August. „Nar. Listy” scrie: „Față cu reprezentanții de astăzi ai germanismului, mânați de Wolf, Cehilorle este imposibil se a dejos la pertractări mai departe. Deoarece însă guvernul nu vrea să întreprindă nimic contra Nemților, nu rămâne altceva, decât a accepta propunerea Ungariei pentru încheierea unui tractat, în care, presupunând că guvernul cisleithan va dovedi istețimea recentă, interesele agriculturii și de industrie ale noastre vor fi mai bine ocrotite ca în proiectul Badeni despre reînnoirea pactului.

Bursa de mărfuri dela 10 August n. 1898.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chigr.	
		dela până	dela până
Grâu	75	—	76
Bănățenose vechiu	76	—	76
Grâu dela Tisa n.	75	9,45	9,50
n.	77	9,55	9,60
Grâu dela Pesta n.	76	9,40	9,55
Grâu dela Alba-Reg n.	76	9,50	9,55
Baclea v.	75	—	76
Grâu ung. de Nord v.	75	—	76

Săminte vechi ori nouă	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chigr.	
			dela până	dela până
Săcară	—	—	6,90	7,10
Orz	—	—	5,65	6,00
Ovăz	—	—	5,60	5,90
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	—	—
	de altsoiu	—	—	—
Melu	—	—	—	—
Hrișcă	—	—	—	—

Mărf. pe term.	Sept.-Oct.	Prețul per 100 chigr.	
		8,48	8,50
Grâu	—	—	—
Secară	—	6,50	6,55
Cucuruz	—	4,09	4,28
Ovăz	Malu	4,21	4,28
	Sept.	—	—
	Oct.	5,39	5,41

Produce div.	S o i u l	Cursul	
		dela până	dela până
Sēm. de luc.	ungurească	29,—	31,—
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească pr.	30,—	33,—
	roșie	25,—	27,—
Oleu de rap.	rafinat	95,50	60,—
Uns. de porc	dela Pesta	6,40	—
	dela țeară	6,40	—
Slănină	svântată	59,—	60,—
	sfumată	60,—	61,—
Său	—	—	—
Prune	—	7,—	8,50
Lictar	slavon, nou	15,—	17,—
Miere	bănățenose	—	—
	brută	—	—
Ceară	ga. bină străcurată de Rosenau	—	—

Editor: Aurel Popovici-Barciuanu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriuanu.

Prima Societate de credit Funciar Român din București.

BILANȚUL Semestrului I-iu 1898.

Activ		Efecte	Număr	Pasiv		Efecte	Număr
Emisiunea	Imprumuturi realizate de la înființarea societății (Iulie 1873) și până astăzi. 7% 64210200 5% 27278200	336992200		Serisuri funciare	Valoarea al pari a seris. funciare în circulație 7% 39592.50 5% 242193632.50	242233225	
Datoria propriet.	Capitalul datorit de proprietari asupra imprumuturilor efectuate însă: 7% 10643.99 5% 242907457.67		242918101.66	Stingerea impr.	Serisuri funciare amortisate prin plăți anticipate și trageri la sorți însă: 7% 64170607.50 5% 30588367.50	94758975	
Amort. incas. 7%	Saldo Contului		28948.51	Detentorii	Valoarea al pari a serisurilor în circulație: 7% 39592.50 5% 242193632.50		242233225
Patrul Societății	Idem		405000.—	Am. incasată 5%	Saldo contului.	5206100	718825.17
Mobiliu	Idem		16109.—	Capital social	Idem	5000000	336.—
Biblioteca	Idem		11752.65	Capital de rezervă	Idem		6988079.13
Bunurile Societății	Tureatea Bresnița Filipenii Stubeiana Luncanii		490093.04 25921.16 210709.95 56869.50	Serviciul inter.	a) Cupoane neprezentate la plată 7% 868.— 5% 3192407.50		3193275.50
Anuit. im. cu t. l.	Rate și resturi de rate datorite de proprietari în seara de 30 Iunie 1898 însă: 7% 258176.99 5% 11268457.09		11526631.08		b) Serisuri eșite la sorți și neprezentate la plată: 7% 38061.50 5% 791832.50		829894.—
Anuit primei 3%	Saldo Contului		64637.84	Fondul pensiunilor	Saldo contului	881000	9829.49
Prima 3%	Idem		113067.74	Cont de diversi	Idem	385815	1118087.74
Debitori diversi	Saldo Conturilor		200416.86	Ser. p. presc. 7%	Idem	48600	
Banca Națională	Efecte depuse	449000		Id. 5% conf. p. conv.	Idem	31200	531745.50
Cassa	Saldo aflat în casă în seara de 30 Iunie 1898.	10264015	306271.91	Diversi proprietari	Idem	3160300	345428.05
				Creditori diversi	Idem		247288.43
				Divid. propriet.	Idem		182616.67
				Capit. de Revirem	Idem		
		351705215	256374530.90				

202 1-1

Capital de reveriment pe semestrul I-iu 1898

Debit

Credit

Diversi	Cupoane 5% de Iulie 1898 Val. cup. de 1 Iulie 1898 de la seris. func. ale imprumuturilor realizate până la 31 Decembrie 1897 și dela cele emise cu cuponul suplimentului de 1 Iulie 1898.	6083225.—		Anuit. Impr. cu termene lungi	Rata sem. I. 1898 de la imprumuturile realizate până la 31 Decembrie 1897	6760478.50
	Plata ser. func. 5% tragera XXXIII 8 al ser. func. 5% eșite la sorți la tragera de la 30 Aprilie 1898.	897900.—	6981125.—	Diversi	Capital social, Valoarea cupoanelor de 1 Iulie 1898 aparținând capitalului social	13061750
	Cheltuieli de administrație				Sero. intereselor, suma rămasă neplătită din valoarea cupoanelor 5% de 1 Iulie 1888 și care conf. art. 119 din statute se perimă în folosul societății.	927.50
	Mărci de prezență	11800.—			Plata ser. func. 5% Tragera XIII Idem	1250.—
	Apunamente	177528.—			Sting. Impr. 5% suma încasată în numărariu ca amortisare anticipată în sem. I/98	1533.38
	Furnituri de cancelarie	2131.84			Retineri extraordinare, suma încasată ca cheltuieli de administrație de la imprumuturile realizate în sem. I/98	3403.48
	Publicațiuni	9428.70			Cupon suplimentar, Valoarea cup. de 1 Iulie 1898 de la imprumuturile realizate în semestrul I/98	398712.50
	Încalzit și iluminat	1683.58		Beneficii și pierderi	Bob. anuit. int. Suma încasată ca procente de la ratele întârziate.	357591.44
	Imprimare	5347.40			Saldo contului	763468.30
	Întreținere și mobilier nou	1644.65			Tureatea procent 5 la sută de la 1 Ianuarie până la 30 Iunie 1898 la suma datorită de moșia Tureatea în comptul seu	97.40
	Întreținerea local. Societății	2044.28			Bresnița suma cuprinsă în rata acestei moșii cu procente	11953.40
	Gratificațiuni	25685.32				799.57
	Cheltuieli extraordinare	5937.35				
	Postă și telegraf	1474.—				
	Cheltuieli Generale	7608.30				
	Indemnis. Casierului	300.—	252613.42			
	Fabric. seris. funciare	2757.35				
	Fond pentru jubileul de 25 ani al Societ.	1060.—	3817.35			
	Fondul pensiunilor, suma alocată în bugetul a. c. pentru fondul pensiilor.	30000.—				
	Pensiunea acordată D-nei Lucia Oprean	900.—	36900.—			
	Capital de rezervă, Procente ce s'a bonificat de la 1 Ianuarie până la 30 Iunie 1898.		236342.28			
	Capital de Reveriment Saldo comptului		162615.63			
			7.667414.68			7667414.68

Director

Dumitru Protopopescu

Președintele Consiliului de administrație

Eugeniu Stătescu

Șef-comptabil

I. C. Constantinescu